

det for hensigtsmæssigt, at saadanne Detailbestemmelser om Examen optages i en saadan Lov, dels fordi vi tro det saameget desto mere overflødig i et Tilfælde som dette, hvor der ikke let vilde kunne være Tale om, at der stilles altfor store Fordringer til unge Mennesker, der ville være en 14—15 Aar. Særligt anser ogsaa det Mindretal, hvortil jeg hører, det for i og for sig temmelig ligegyldigt, i alt Fald uden Betydning for Bestemmelsen af hele Lovforslaget, om dette Ændringsforslag vedtages eller ikke. — Under Nr. 21 er der stillet Forslag om, at Ordene „Regulativer, som berom udfærdiges“ ændres til „Regler, som gives for denne Tjeneste“. Forslaget er altsaa af rent formel Natur, og det Samme gjælder om Ændringsforslaget under Nr. 22. — I Ændringsforslaget Nr. 23 indeholdes der derimod en lille Realitet, idet der nemlig i § 38 er en Bestemmelse om, at Reservelieutenantselever skulle have gode Vidnesbyrd fra den Skibschef, under hvilken de have gjort Tjeneste, for at udnævnes til Reservelieutenant. Nu har den høitærede Marineminister oplyst, at det er hans Hensigt, at Reservelieutenantselever fremtidig ogsaa skulle kunne ansættes til Tjeneste under Søminevæsenet. Som Følge deraf vil det ikke passe, naar der i Lovens staar: „Vidnesbyrd fra den Skibschef, under hvilke de have gjort Tjeneste“, og den høitærede Minister har derfor foreslaaet det rettet til: „de Chefer, under hvilke de have gjort Tjeneste“. Paa denne Maade vil den høitærede Minister altsaa have frie Hænder til at anvende dem baade paa det ene og paa det andet Sted, uden at det vil kunne have Indflydelse paa Spørgsmaalet, om de senere udnævnes til Reservelieutenant. — Ændringsforslagene under Nr. 24 og 25 staa i nøie Forbindelse med tidligere fremførte Forslag fra Flertallet og Mindretallet om, at Flaaden skulde normeres med Divisionskommandører eller Kontreadmiraler. Efter hvad der bliver vedtaget ved Afstemningen under Nr. 8 og 9, vil der tillige ogsaa være truffet Afgjørelse med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 24 og 25. Jeg skal imidlertid dog udtale, at det fælles Princip, som ligger til Grund for begge Forslagene under Nr. 24 og 25, er det, at Kommandører kunne forfremmes ikke alene til Kontreadmiraler eller Divisionskommandører, men at de ogsaa kunne overspringe denne Mellemlasse og umiddelbart forfremmes

til den høieste Admiralklasse. Man har nemlig anset det for rigtigt, at Administrationen kunde have fuldstændig fri Haand med Hensyn til Valget af den Officer, som maa betragtes som den, der staar i Spidsen for hele Flaadens Personel. Til § 42 er der stillet et Ændringsforslag af den høitærede Marineminister, som gaar ud paa, at Bestemmelsen om, at Ingen kan forfremmes til Underassistent, som har fyldt sit 40de Aar, og Ingen til Assistent af anden Klasse, som har fyldt det 45de Aar, skal udgaa. Den høitærede Minister har nemlig oplyst, at man ved en saadan Bestemmelse, til hvilken der iøvrigt ikke findes nogen tilsvarende i den øvrige Del af Loven, kun vil lægge Hindringer veien for Posternes Besættelse, navnlig i den nærmeste Fremtid. Udvalget har derfor ogsaa paa dette Punkt tiltraadt Ministerens Forslag. — Ændringsforslaget til § 44 er af formel Natur. Ærede Medlemmer ville ved at gennemlæse denne Paragraf se en overraskende Mængde Gjentagelser af Ordet „samtlige“, hvorfor Udvalget har foreslaaet, at idetmindste to af dem skulde udgaa. — Til § 45 er der stillet nogle Ændringsforslag, som jeg kortelig skal forklare. Det ene Forslag gaar ud paa, at den nye Klasse Officerer, som Udvalget foreslaar oprettet — det ene Mindretal kalder dem Divisionskommandører, Flertallet kalder dem Kontreadmiraler — skulle beholde den samme Maximumsaldersgrænse, som der i Lovudkastet er bestemt for Kommandører. Det finder Udryk i Ændringsforslagene Nr. 28 og 29. — Det andet Ændringsforslag gaar ud paa at forandre Aldersgrænsen for Premierlieutenanter og Kapitaner fra 45 og 55 Aar til henholdsvis 42 og 52. Thinget vil let kunne forstaa, at dette Flertallets Forslag er begrundet i Hensynet til, at man har troet det rigtigt, at de Personer, som naaede op til de høiere Charger i Flaaden, som der i en nogenlunde ung Alder. Man har navnlig troet det uhenigtsmæssigt, om Kommandørklassen skulde rekrutteres af Folk, der vare over 52 Aar, thi det er jo en Stilling — og det Samme gjælder om Kapitainklassen —, i hvilken der paahviler den Paagældende et saa stort Ansvar, at man har troet, at det var i Tjenestens og dermed i Statens Lavn, at man havde Sikkerhed for, at de, der naaede op dertil, ikke vare for gamle. Den høitærede Marineminister har imidlertid i Ændringsforslag Nr. 31 foreslaaet, at i de første 3